

Sygn. akt VI Ka 1011/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik (spr.)

Sędziowie: SO Beata Tymoszów

SO Maciej Schulz

Protokolant: sekr. sądowy Robert Wójcik

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 19 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy J. P., c. R. i B., ur. (...) w K.

oskarżonej o przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 30 marca 2016 r. sygn. akt IV K 357/13

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

SSO Beata Tymoszów SSO Jacek Matusik SSO Maciej Schulz

Sygn. akt VI Ka 1011/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniesiona przez obrońcę oskarżonej apelacja jest bezzasadna, wobec czego zawarte w niej wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie.

Skarżący, w zakresie obu przypisanych oskarżonej czynów, zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę. W związku z tym zauważyć należy, iż stawiając zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, skarżący w istocie nie przedstawił żadnych logicznych argumentów na poparcie swojego stanowiska. Zarówno treść stawianych zarzutów, jak i uzasadnienie apelacji ograniczają się, bowiem go ogólnikowych wywodów, w których skarżący wskazuje, iż wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonej, wobec czego należy uniewinnić ją od popełnienia zarzucanych jej czynów. W tym miejscu przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 427 § 2 k.p.k., jeżeli środek odwoławczy pochodzi od oskarżyciela publicznego, obrońcy lub pełnomocnika, powinien zawierać wskazanie zarzutów stawianych rozstrzygnięciu oraz uzasadnienie. Wskazać należy, iż zgodnie z

ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie można sprowadzać do samej polemiki ze stanowiskiem Sądu I instancji i prezentowania np. odmiennej oceny dowodów, lecz należy wykazać, jakich uchybień dopuścił się Sąd w ocenie tych dowodów i ustalaniu faktów w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasad prawidłowego rozumowania. „Istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się na odmiennej ocenie materiału dowodowego, (...) należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów Sąd pierwszej instancji.” (vide wyrok Sądu Najwyższego- Izba Wojskowa z dnia 19 maja 2005r., sygn.. akt WA 10/2005, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych 2005, poz. 9476).

Powyższych wymogów apelacja obrońcy oskarżonej, w żadnej mierze nie spełnia, a zawarta w niej argumentacja nie jest nawet próbą polemiki ze stanowiskiem Sądu I instancji wyrażonym w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Tak jak, bowiem wskazano wcześniej obrońca ograniczył się jedynie do stwierdzenia, iż w świetle wyjaśnień oskarżonej brak jest podstaw do uznania jej winy – oskarżona wyjaśniła bowiem, że miała zamiar spłacić zaciągnięte od pokrzywdzonego pożyczki oraz że treść zaświadczenia o zarobkach, które wypełniła była jej podyktowania przy czym nie miała świadomości, iż treść ta nie odpowiada prawdzie. Podkreślić jednak należy, że autor apelacji nie przedstawił żadnych argumentów na poparcie swojego stanowiska, jak też nie podjął nawet próby podważenia argumentów sądu rozpoznającego sprawę, zaś analiza całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy dokonana przez Sąd Okręgowy, prowadzi do wniosku, że stanowisko wyrażone w apelacji jest w sposób oczywisty, błędne. W związku z tym w pełni podzielić należy, że wszech miar słuszne, rozważania Sądu I instancji przedstawione w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w których Sąd ten, w przeciwieństwie do obrońcy, dokonał wnikliwej oceny wszystkich ujawnionych dowodów oraz wszystkich okoliczności sprawy i słusznie ustalił, iż J. P. popełniła oba zarzucane jej przestępstwa. W rozumowaniu sądu nie sposób dopatrzeć się żadnych błędów, czy to logicznych, czy to merytorycznych, a wręcz przeciwnie przedstawiona w uzasadnieniu argumentacja jest spójna logiczna i w pełni odpowiada wymogom określonym w art. 7 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k. Nie powtarzając w tym miejscu argumentów przedstawionych przez Sąd Rejonowy, które Sąd Odwoławczy w pełni podziela, tylko gwoli uzupełnienia wskazać należy, iż tłumaczenia oskarżonej nie mogą zostać uznane za logiczne i wiarygodne, jeżeli weźmie się pod uwagę jej dotychczasową „karierę” przestępczą wynikającą z dotychczas wydanych wobec niej prawomocnych wyroków skazujących - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22.06.2006r., sygn. akt III K 2329/06 (k.459-460), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 28.08.2015r., sygn. akt IV K 49/11 (k.638-647) oraz Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 16.02.2006r., sygn. akt II K 637/05 (k.482-485). Z treści tych wyroków jednoznacznie bowiem wynika, że oskarżona zarówno przed popełnieniem czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania, jak i w czasie zbliżonym dopuściła się szeregu podobnych przestępstw polegających na zaciąganiu pożyczek bez zamiaru ich spłaty, oraz posługiwała się sfałszowanymi zaświadczeniami o zarobkach - w tym także, jak miało to miejsce w niniejszej sprawie (czyn II) w firmie (...). Argument powyższy, chociaż nie przesądzający, dodatkowo uzasadnia stwierdzenie, iż Sąd Rejonowy słusznie ustalił winę oskarżonej, w zakresie przypisanych jej zaskarżonym wyrokiem, przestępstw.

Reasumując, wobec oczywistej bezzasadności apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej brak było podstaw do wzruszenia zaskarżonego wyroku i jego zmiany poprzez uniewinnienie J. P. od popełnienia zarzucanych jej czynów. Jednocześnie również Sąd Okręgowy nie dopatrzył się żadnych innych uchybień, które podlegałyby uwzględnieniu z urzędu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.

SSO Beata Tymoszw SSO Jacek Matusik SSO Maciej Schulz